

KAPITOLA TŘETÍ

Venku jsem se nadechla vůně časného jara a zahнала myšlenky na Scarlet a svůj chabý milostný život. Cryptic Café, kde pracovala moje dobrá kamarádka Mia Kapoorová, stálo na východní straně náměstí. Chůze po prošlapaných chodnících a vůně eukalyptů, palem a vavříků mě vždycky uklidňovaly.

Naše městečko bylo uhnížděné pod stinnými stromy a tvořila ho sbírka starosvětských nemovitostí inspirovaných anglickým stylem, budov ve španělském stylu s červenými taškami na střeších a několika moderních staveb z poloviny století. Každý obchod či restaurace měly svůj vlastní charakter a kouzlo. Na Redwood Grove jsem nejvíc milovala jeho originalitu. A také blízké pláže i hory. Za méně než hodinu jsem si máchala nohy v Tichém oceánu nebo za dvojnásobek času lyžovala na zasněžených svazích vysokých Sierras.

Cryptic Café sídlilo ve zrekonstruované autodílně. „Annie!“ Mia na mě mávla zpoza elegantního mramorového baru a její srdcovitý obličej zářil vzrušením. „Pojď sem, honem!“

Proplétala jsem se mezi čalouněnými křesly, dřevěnými lavicemi a stoličkami v industriálním stylu, ladícími s moderní atmosférou. Z reproduktorů nad hlavou zněla hudba z osmdesátek, což znamenalo, že playlist vybírala Mia.

„Už jsem se nemohla dočkat, až se ukážeš. To neuhodněš, kdo tu právě byl.“ Kamarádčiny zlatohnědé oči se šibalsky rozzářily.

„Kdo?“ Rozhlédla jsem se kolem, napůl v očekávání, že uvidím nějakou celebrity. Nebylo neobvyklé, že se ve městě objevila nějaká známá osobnost. Redwood Grove nebylo žádné Los Angeles ani San Francisco. Pokud nepočítáme kvízový večer U Dobré myšlenky, neodehrával se tady žádný noční život, o kterém by se dalo mluvit. Ale dalo se tady hezky schovat, což lákalo celebrity, které chtěly uniknout zvědavým fanouškům.

„Dvojitě americano se studenou pěnou.“ Mia se zazubila, ve tvářích se jí udělaly dolíčky. Sáhla po keramickém hrníčku a obratně začala připravovat mou objednávku.

„To není možné. Kde?“ Rozhlédla jsem se po kavárně. Pár stálých zákazníků si na terase vychutnávalo ledové nápoje, ale jinak zela kavárna prázdnotou, což nebylo překvapivé, protože Mia brzy zavírala.

„Už je pryč.“ Připravila dvě espressa a nalila je do šálků. Miniaturní metličkou pak smíchala kokosové mléko, pomerančový bitter a nové koření. „Je to tragédie. Sotva jsem dokázala vyslovit souvislou větu, když se dvojitě americano jako zázrakem objevilo a zase zmizelo, zatímco já blábolila jako úplný idiot.“